

Forbedringen af Jordemødervæsenet uden at være nødsagede dertil. Jeg kjender Tilfælde, og de andre ærede Herrer kjende dem naturligvis ogsaa, hvor der gives Præmier for særlig Dygtighed, og hvor der gives Befordringsgodtgjørelse for at lette Jordemødrenes Sammenkomst med Stiftsphysikus for af ham at modtage Meddelelse om, hvad Nytt der kunde være fremkommet i deres Sag, og for ogsaa af ham at blive prøvede i, hvorvidt de endnu staa paa Videnskabens Høidepunkt i deres særlige Retning. Det er Ulsammen Bidrag til Jordemødervæsenets Udvikling, som Amtsråadene have ydet uden at være i mindste Maade tvungne dertil; og herefter tror jeg dog i Virkeligheden, at man vilde gjøre disse otte Amtsråad og hvert enkelt af dem stor Æret, naar man vilde forudsætte, at deres Villie til at anbefale en gjennemgaaende Forbedring af Jordemødrenes Stilling enten hidrører fra en mindre Interesse for den hele Institution eller af en for mig ganske usofklarlign, mindre Belvillie mod Personerne.

N. Rasmussen: Den høitærede Minister mener, at Institutionens Værd mest vil afhænge af, at der gives en forøget Løn; men jeg maa vedblivende være af den Mening, at det er ikke den Bei, vi skulle gaa, for at Institutionen skal udvilles paa den rigtige Maade. Der maa efter min Mening flere Kræfter ind i denne Institution, og det maa der gjøres Anstalter for, enten det nu sfer ved denne Lov eller ikke. Paa Manges Begne og navnlig paa det Kjønns Begne, som ikke er tilfede her, vil jeg endnu en Gang tillade mig at berøre Lønningsspørgsmaalet. Den høitærede Minister mente at have tilstrækkelig Kundskab om det fulde Vederlag, der ydes for den Slags Bestillinger, hvorom der her er Tale. Jeg tør naturligvis ikke betvile den høitærede Ministers Udtalelser, men derimod betviler jeg, at de Kilder, hvoraf han sfer, ere fuldkommen paalidelige; i det Mindste kan jeg ikke fatte, hvorledes Ministeren skulde være i Besiddelse af paalidelige Oplysninger i denne Sag. Jeg tror ikke paa, at Jordemødrene sfer fuldstændige og paalidelige Regnskaber; jeg tror f. Ex. ikke, at de, naar de faae en Stump Pkæst eller en Snees Hg, notere dette i deres Bøger og derefter indberette det til Ministeren. Det er nu imidlertid ad denne Bei, gjennem den Slags Gaver, at jeg er overbevist om, at Jordemødrene faae Tilstrækkeligt, og jeg vil udtale, at, saalænge Jordemødrene — og det ville de vel altid — staa i det andet Kjønns Tjeneste, kunne de være ganske sikke paa altid at ville faae rigeligt Vederlag; thi deres Tjenester ere af den Slags, som altid i høieste Grad blive paaskjæmmede. Jeg maa saaledes for mit Bedkommende hælde, at, dersom Justitsministeren ikke ser andre Mangler ved Jordemoderinstitutionen end saadanne, der kunne afhjælpes ved en forhøiet Lønning efter det foreliggende Lovforslag,

saar finder jeg ikke, der er Grund til at røre ved Institutionen.

Justitsministeren (Klein): Jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg ganske vist ikke har den Opfattelse, at Jordemoderinstitutionen egentlig skulde blive berørt af det foreliggende Lovforslag undtagen i alt Fald meget indirekte, nemlig forsaavidt som det altid vil være det Bedste for en Institutions Udvikling, at de Personer, som tage Tjeneste i den, blive stillede nogenlunde gunstigt. Naar der iøvrigt ligesom er utvret Tvivl om, hvorvidt Jordemødrene trænge til at faae en forbedret Stilling, saa skal jeg dog tillade mig at minde om, at der dog er andre end Amtsråadene, der fornuftigvis maa kunne have en Mening herom. Dette bringer mig i Erindring en Udtalelse af det ærede 2det Medlem for 9de Aarss (Gstrup), som indeholdt en Slags Forurindring over, at Sagen ikke var forelagt for flere end 13 Amtsråad. Sagen er den, at man har forlangt Erklæring af samtlige Amtmænd med Undtagelse af Amtmanden over Randers Amt; fra ham er der ikke indhentet Erklæring, fordi det er ham, som har sat Sagen i Bevægelse fra første Færd af; om det er sket efter Konference med Randers Amtsråad, veed jeg ikke. Det er de Herrer Amtmænd, der have opfattet Sagen forskjellig, idet de ikke Alle have forebragt Sagen for vedkommende Amtsråad. Nu kunde man ganske vist have gjort dette senere, men man fandt ingen Anledning til at opholde Sagen yderligere ved at indhente Erklæringer fra nogle faa Amtsråad. Det er saa at sige samtlige Amtmænd, samtlige Fysici og samtlige de Distriktslæger, der have udtalt sig om Sagen, samt hele Sundhedskollegiet, som have været fuldstændig enige om, at der ikke blot var Grund til at forøge Lønningen for Jordemødrene, men at det endogsaa var særlig vigtigt og magtpaaliggende, at det skete; og vil man have yderligere Vidnesbyrd om, hvorledes Forholdet er, saa kan man dog vel heller ikke ganske se bort fra de Andragender, som ere indkomne dels til Justitsministeren og dels til Folkethinget fra et overordentlig stort Antal Jordemødre fra de forskjellige Egne af Landet, og man vil dog vel heller ikke frakende det al Betydning, at disse Andragender efter at have været gjorte til Gjenstand for Undersøgelse i det Udvalg, som det andet Thing har nedsat til Prøvelser af Andragender, ere blevne henvisne til Justitsministeren med anbefaling fra Udvalget, hvilket i Birkeligheden er det Samme som en Opfordring til Justitsministeren om at tage sig af disse Andragender og forbedre Jordemødrenes Stilling.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved